

Sygn. akt III RC 315/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: sędzia Rafał Gorgolewski

Protokolant: staż. Magdalena Podjaska

po rozpoznaniu na rozprawie 26.05.2022 r. w Tczewie

sprawy z powództwa D. S. (1)

przeciwko M. S. (1)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. ustanawia z dniem 20 października 2021 r. rozdzielność majątkową pomiędzy małżonkami D. S. (1), synem T. i W. B. z domu K., urodzonym (...) w C. i M. S. (2) z domu B., córką A. W. i T. z domu K., urodzoną (...) w T., którzy zawarli związek małżeński (...) r. w T., nr aktu małżeństwa sporządzonego przez Urząd Stanu Cywilnego w T. (...);

II. zasądza od pozwanej M. S. (1) na rzecz powoda D. S. (1) tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 100 /sto/ złotych, wraz z ustawowymi odsetkami za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III. koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Tczewie w kwocie 200 /dwustu/ złotych uznaje za uiszczone w całości.

Sygn. akt III RC 315/21

UZASADNIENIE

20 października 2021 r. pełnomocnik D. S. (1) wniósł przeciwko M. S. (1) pozew o ustanowienie rozdzielności majątkowej z dniem 1 października 2020 r. Ponadto zawniósł o obciążenie obu stron kosztami po połowie.

Pełnomocnik pozwanej początkowo wniósł o oddalenie powództwa, następnie zmodyfikował swoje stanowisko i zgodził się na ustanowienie rozdzielności majątkowej, jednak nie z datą wsteczną, lecz od dnia wniesienia pozwu.

Dokonano następujących ustaleń faktycznych:

M. S. (1) i D. S. (1) są małżeństwem od (...)r. Po ślubie zamieszkali w zakupionym na kredyt mieszkaniu, mieszczącym się przy ul. (...) w G. – bezsporne.

Strony nie posiadały wspólnego rachunku bankowego – wynagrodzenie za pracę powoda i pozwanej wpływało na ich indywidualne konta (przy czym D. S. (1) posiadał je w bankach norweskim i polskim). Małżonkowie zarobkami dysponowali według własnego uznania, w rozmowach nie poruszali kwestii finansowych. Uzgodnili jedynie, iż M. S. (1) będzie płaciła czynsz – pozostałe koszty miał ponosić D. S., który pieniądze przelewał pozwanej. Powód od początku małżeństwa nie orientował się, jakie dochody osiąga jego żona ani nie sprawdzał, w jaki sposób gospodaruje ona pieniędzmi.

Dowody:

- zeznania świadka W. S. – k. 69

- zeznania D. S. (1) – k. 75-6

D. S. (1) pracował w N., jednak w czasie pobytu za granicą utrzymywał z pozwaną regularny kontakt telefoniczny.

Dowody:

- zeznania świadka H. P. – k. 60v-61

- zeznania świadka F. S. (1) – k. 62

- zeznania świadka R. B. – k. 62v-3

1 września 2020 r. Wspólnota Mieszkaniowa (...) zagroziła D. S. (1) odcięciem ciepłej wody z powodu zaległości w opłatach eksploatacyjnych. Powód dowiedział się o tym, kiedy w związku z pandemią wirusa (...)19 pracodawca odesłał go do P.– wcześniej był przekonany, że wszystkie należności są regulowane. Ponieważ podejrzewał, iż M. S. (1) nie płaciła należności z powodu problemów z alkoholem i czuł się przez nią oszukany, zakomunikował żonie, że kończy ich związek.

Dowody:

- zeznania świadka H. P. – k. 60v-61

- zeznania świadka D. W. – k. 61

- zeznania świadka B. J. – k. 61

- zeznania świadka A. S. – k. 61v-62

- zeznania świadka F. S. (1) – k. 62

- zeznania D. S. (1) – k. 75-6

- pismo – k. 39

Po powrocie do pracy w N. powód nadal utrzymywał jednak kontakt z żoną. M. S. (1) i D. S. (1) wspólnie spędzili Wigilię 2020 r. oraz Święta Wielkiej Nocy 2021 r., powód uczestniczył także w obchodach 35 urodzin szwagra R. B.. Pozwana zaś powróciła do mieszkania w G..

Dowody:

- zeznania świadka F. S. (1) – k. 62

- zeznania świadka W. S. – k. 69

- fotografie – k. 26

26 lipca 2021 r. S. C. Bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytu. Starał się on wówczas o pomoc finansową od teścia.

Dowody:

- zeznania świadka R. B. – k. 62v-63

- zeznania świadka T. B. – k. 62

- zeznania świadka A. B. – k. 70-71

- wypowiedzenie umowy – k. 40

W sierpniu 2021 r. powód wymienił zamki w mieszkaniu, jednak na żądanie żony dał jej nowy klucz i M. S. (1) nadal korzystała z lokalu. D. S. (1) złożył pozew o rozwód w październiku 2021 r.

Dowody:

- zeznania D. S. (1) – k. 75-6

- zeznania M. S. (1) – k. 76-7

Sąd zważył, co następuje:

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano na podstawie wymienionych dowodów, których wiarygodność nie budziła wątpliwości. W szczególności Sąd oparł się na zeznaniach D. S. (1), w których podał, iż w październiku 2020 r. dopiero zakomunikował pozwaną, że zamierza zakończyć małżeństwo.

Odno śnie podstawy prawnej rozstrzygnięcia:

Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 52 § 1 krio, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Ponadto zgodnie z treścią §2 w/w artykułu rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie nie budzi też wątpliwości, że separacja faktyczna małżonków mieści się w granicach „ważnego powodu” w rozumieniu art. 52 krio. Jego § 2 wprost wskazuje ją jako – co warto podkreślić, jedyny skonkretyzowany – przykład szczególnie ważnej przesłanki uzasadniającej ustanowienie rozdzielności majątkowej. Nie każda jednak postać separacji faktycznej może stanowić ważny powód ustanowienia rozdzielności majątkowej (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt III CSK 65/20, LEX nr 3096714), zaś jej ustanowienie z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa jest dopuszczalne w zasadzie tylko wtedy, gdy z powodu życia w rozłączeniu niemożliwe było już w tym wcześniejszym dniu współdziałanie małżonków w zarządzie majątkiem wspólnym (postanowienie Sądu Najwyższego z 14 lutego 2020 r. w sprawie o sygn. akt V CSK 351/19, LEX nr 3221473). Separacja winna więc być poprzedzona ustaniem więzi rodzinnoprawnych między małżonkami (wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt III CK 112/04, LEX nr 602707), długotrwałą oraz skutkować trwałym zerwaniem wszelkich stosunków majątkowych i brakiem możliwości podejmowania wspólnych decyzji (wyrok Sądu Najwyższego z 21 listopada 2017 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 118/17, LEX nr 2435663).

W przedmiotowej sprawie wskazane powyżej przesłanki nie zostały spełnione. Jak przyznał sam powód, prowadził z pozwaną wspólne gospodarstwo domowe do października 2020 r. i wtedy dopiero zakomunikował żonie chęć rozstania. Decyzja o zakończeniu związku nie była poprzedzona okresem separacji, co potwierdzili również zawnioskowani przez stronę powodową świadkowie: K. W., H. P., D. W. i F. S. (1). Należy również zauważyć, iż jeszcze po tym komunikacie D. i M. S. (1) wspólnie uczestniczyli w obchodach świąt religijnych i uroczystości rodzinnych, zaś powód jeszcze latem 2021 r. zwracał się o wsparcie finansowe do teścia - więzi rodzinnoprawne ustały więc faktycznie dopiero niemal rok po 1 października 2020 r. We wskazywanej dacie separacja pomiędzy stronami nie była więc jeszcze ani faktyczna, ani trwała – jak wskazał bowiem brat powoda F. S., jeszcze po powrocie do pracy N. D. S. nadal regularnie rozmawiał z pozwaną do grudnia 2020 r. Sam powód również przyznał, iż jego niewiedza na temat powstania zadłużenia nie była efektem separacji z M. S., lecz konsekwencją modelu zarządzania dochodami przyjętego od początku małżeństwa i aprobowanego przez niego. Powyższe ustalenia wykluczają w przedmiotowej sprawie możliwość ustanowienia rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa.

Ponieważ pozwana ostatecznie uznała powództwo co do zasady, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 213 § 1 k.p.c. - był tym związany, albowiem zarówno D. S. (3), jak i M. S. (1) zgodnie potwierdzili, iż w chwili orzekania nie prowadzili już wspólnego gospodarstwa domowego ani nie mieli do spłacenia długów powstałych w czasie małżeństwa (uznanie nie było więc sprzeczne z prawem ani nie zmierzało do jego obejścia).

Wobec powyższego Sąd był zobligowany do ustanowienia pomiędzy stronami rozdzielności majątkowej, jednak nie od 1 października 2020 r., lecz od dnia wniesienia pozwu, tj. 20 października 2021 r., o czym orzeczono w punkcie I. wyroku.

Odno śnie kosztów postępowania:

Zgodnie z dyspozycją art. 98 § 1 k.p.c. M. S. (1), jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty procesu. Ponieważ jednak powód wniosł o obciążenie obu stron kosztami po połowie, Sąd wzajemnie zniósł koszty reprezentacji fachowych pełnomocników i zasądził od pozwanej na rzecz D. S. (1) połowę opłaty od pozwu w kwocie 200 zł (art. 27 pkt 6 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) wraz z ustawowymi odsetkami za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (art. 98 § 11 k.p.c.).